

rådet for de højere uddannelser i sine overvejelser inddrager mulighederne for en tilnærmelse mellem universitetsuddannelserne og læreruddannelsen.

I disse overvejelser bør indgå, med hvilken vægt undervisning modtaget på et seminarium kan godtages ved et universitet eller en højere læreanstalt. Et vævnsides hermed må det overvejes, om studerende ved et universitetscenter kan tilegne sig dels det almenne teoretiske grundlag for læreruddannelsen, dels den særlige pædagogiske uddannelse.

Udvalget er klar over, at der rejser sig en lang række problemer, og peger i denne forbindelse på det hensigtsmæssige i, at der på hele dette område planlægges og gennemføres forsøg.

Dersom det i henhold til § 5, stk. 3, bliver nødvendigt at fastsætte almindelige retningslinjer for optagelse, har undervisningsministeren erklæret sig enig i, at der ikke blot tages hensyn til eksamensresultater, men også til andre kvalifikationer, herunder tidligere beskæftigelse med pædagogisk arbejde.

I forbindelse med fagrækken i lovforslagets § 6 ønsker udvalget at understrege, at når fagmetodikken henlægges til den pædagogiske faggruppe (under undervisningslæren), og da det må forudses, at samme lærer næppe vil kunne varetage både den faglige og den metodiske undervisning i det enkelte fag, er det af afgørende betydning, at der tilvejebringes et så nært samarbejde som muligt mellem de lærere, der behandler de to sider af faget.

Angående faget regning har adskillige af udvalgets medlemmer givet udtryk for deres betænkelighed med hensyn til, at matematik glider ud som klasselærerfag, idet man har gjort gældende, at der må være en meget snæver forbindelse mellem regning og matematik. Undervisningen bør tilrettelægges således, at der er en organisk forbindelse mellem principper, der ligger til grund for regneundervisningen, og den videreførelse i matematikundervisningen, der sker på et senere trin.

Undervisningsministeren har i et svar til udvalget om seminariernes seksualundervisning oplyst, at den sag er drøftet i seminarierådet. Det er besluttet fremtidig at sikre, at alle lærerstuderende får en sådan undervisning i seksualhygiejne, at de er

kvalificeret til at varetage seksualundervisning i folkeskolen. Udvalget kan tiltræde ministerens besvarelse.

Udvalget har drøftet muligheden for at indføre faget „dramatik“ som en grunduddannelse, hvis indhold skulle være undervisning i metoder til dramatisering af undervisningsstoffet. For ikke dermed at forøge antallet af obligatoriske fag skulle der kun vælges 3 ud af 4 grunduddannelsesfag (efter § 6, stk. 1, nr. 3) for mandlige studerende og 3 ud af 5 for kvindelige studerende. Udvalget erkender den store betydning af sådanne metoder i undervisningen, men finder ikke, at tiden er inde til en sådan ændring, som i øvrigt bør forudsætte ændringer i folkeskoleloven.

Spørgsmålet om oprettelse af et linjefag i grønlandsk ved et enkelt seminarium er blevet rejst fra en enkelt side i udvalget. Udvalget har ikke fundet praktisk basis for gennemførelse af et sådant forslag.

Efter lovforslagets § 7, stk. 1, fritages studerende, der ikke tilhører folkekirken, efter anmodning for undervisning i kristendomskundskab. Uddannelsen i dette fag efter den ved nedenstående ændringsforslag foreslåede ændrede affattelse af § 6, stk. 1, punkt 2, har sigte på undervisning i kristendomskundskab i folkeskolens yngre klasser. Det tilsvarende mere omfattende linjefag, der også tager sigte på folkeskolens ældre klasser, betegnes religionskundskab.

Efter udvalgets opfattelse, som deles af ministeren, må uddannelsen af de lærerstuderende i faget kristendomskundskab sidestilles med deres uddannelse i de øvrige fag. Undervisningen i faget må derfor være kundskabsmeddelende, ikke forkyndende. Når arbejdet med faget foregår på et sådant grundlag, finder udvalget ikke anledning til, at der gives de studerende adgang til efter anmodning at blive fritaget for at deltage i undervisningen. Bestemmelsen herom foreslås derfor ved nedenstående ændringsforslag udeladt.

Det bemærkes i denne forbindelse, at bestemmelsen i folkeskolelovens § 53 om adgangen for lærere til at blive fritaget for at undervise i kristendomskundskab eller religion bør opretholdes.

Har en lærer på seminariet fulgt undervisningen i kristendomskundskab, mener udvalget i konsekvens af det foranstående